

Druga strona postępowania: Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 765/2008 ⁽¹⁾ sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu (takiemu jak art. 40 ustawy nr 88 z 2009 r.), jeżeli jest ono interpretowane w ten sposób, że działalność akredytacyjna może być wykonywana przez jednostki niemające siedziby w jednym z państw Unii Europejskiej – a zatem bez zwrócenia się do jedynej jednostki akredytującej – w sytuacji gdy jednostki te gwarantują jednak przestrzeganie norm UNI CEI EN ISO/IEC 17025 i UNI CEI EN ISO/IEC 17011 oraz wykazują – także w drodze umów o wzajemnym uznawaniu – posiadanie kwalifikacji zasadniczo podobnej do kwalifikacji jedynej jednostki, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008?
- 2) Czy w świetle art. 56 TFUE, art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 102 TFUE rozporządzenie (WE) nr 765/2008 w zakresie, w jakim ustanawia zasadniczy monopol działalności akredytacyjnej na szczeblu krajowym w drodze systemu „jedynej jednostki”, narusza zasady prawa pierwotnego Unii Europejskiej, a w szczególności zasady swobody świadczenia usług i niedyskryminacji, zakaz nierównego traktowania, a także reguły konkurencji zakazujące istnienia monopolu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. 2008, L 218, s. 30).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polska) w dniu 24 marca 2020 r. – A przeciwko O

(Sprawa C-143/20)

(2020/C 209/22)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: O

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 185 ust. 3 lit. i) Dyrektywy 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej ⁽¹⁾, art. 36 ust. 1 w zw. z załącznikiem 3 A. pkt 12 Dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie ⁽²⁾, należy wyklądać tak, że w wypadku umów ubezpieczenia na życie związanych z funduszem inwestycyjnym (ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym), w którym to funduszu aktywami bazowymi są instrumenty pochodne (albo instrumenty finansowe strukturyzowane, w które wbudowano instrumenty pochodne) ubezpieczonemu konsumentowi ubezpieczyciel lub ubezpieczający (który oferuje takie ubezpieczenie, dystrybuuje produkt ubezpieczeniowy, „sprzedaje” ubezpieczenie) obowiązany jest przekazywać informacje o naturze, specyfikację typu, charakterystykę (ang. indication of the nature, niem. Angabe der Art., fr. Indications sur la nature) instrumentu bazowego (instrumentu pochodnego albo instrumentu finansowego strukturyzowanego, w które wbudowano instrument pochodny), czy też wystarczającym jest wskazanie tylko rodzaju aktywów bazowych (podstawowych), bez przekazywania charakterystyki tego instrumentu?

- 2) W wypadku odpowiedzi na pytanie pierwsze, iż ubezpieczyciel lub ubezpieczający (który oferuje takie ubezpieczenie, dystrybuuje produkt ubezpieczeniowy, „sprzedaje” ubezpieczenie związane z funduszem inwestycyjnym – ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym) obowiązany jest przekazywać konsumentowi informacje o naturze, specyfikację typu, charakterystykę instrumentu bazowego (instrumentu pochodnego albo instrumentu finansowego strukturyzowanego, w który wbudowano instrument pochodny), czy art. 185 ust. 3 lit. i) Dyrektywy 2009/138/WE, art. 36 ust. 1 w zw. z załącznikiem 3 A. pkt 12 Dyrektywy 2002/83/WE, należy wyklądać tak, że przekazywana ubezpieczonemu – konsumentowi informacja o naturze, specyfikacja typu, charakterystyka instrumentu bazowego (instrumentu pochodnego albo instrumentu finansowego strukturyzowanego, w które wbudowano instrument pochodny) powinna zawierać informacje tożsame – takie same jak wymagane przez art. 19 ust. 3 Dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (?), art. 24 ust. 4 Dyrektywy 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (*) (dalej w skrócie Dyrektywa 2014/65/UE), tj. kompleksowe informacje o instrumentach pochodnych oraz proponowanych strategiach inwestycyjnych, które powinny obejmować stosowne wytyczne oraz ostrzeżenia o ryzyku związanym z inwestycjami w takie instrumenty lub odnoszącym się do poszczególnych strategii inwestycyjnych, w tym w szczególności informacje o metodologii wyceny instrumentu bazowego stosowanej przez ubezpieczyciela lub agenta kalkulacyjnego w czasie trwania okresu ochrony ubezpieczeniowej, informacje dotyczące ryzyka związanego z instrumentem pochodnym i jego emitentem, w tym dotyczące zmiany wartości instrumentu pochodnego w czasie, poszczególnych czynników determinujących te zmiany i stopnia ich wpływu na wartość?
- 3) Czy art. 185 ust. 4 Dyrektywy 2009/138/WE należy wyklądać tak, że w przypadku umów ubezpieczenia na życie i dożycie z funduszem inwestycyjnym (ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym), gdzie aktywem bazowym funduszu jest instrument pochodny (albo instrument finansowy strukturyzowany, w który wbudowano instrument pochodny) ubezpieczyciel lub ubezpieczający (który oferuje takie ubezpieczenie, dystrybuuje produkt ubezpieczeniowy, „sprzedaje” ubezpieczenie) obowiązany jest przekazać konsumentowi – ubezpieczonemu informacje tożsame – takie same jak wymagane przez art. 19 ust. 3 Dyrektywy 2004/39/WE, art. 24 ust. 4 Dyrektywy 2014/65/UE, tj. kompleksowe informacje o instrumentach pochodnych oraz proponowanych strategiach inwestycyjnych, które powinny obejmować stosowne wytyczne oraz ostrzeżenia o ryzyku związanym z inwestycjami w takie instrumenty lub odnoszącym się do poszczególnych strategii inwestycyjnych, w tym w szczególności informacje o metodologii wyceny instrumentu bazowego stosowanej przez ubezpieczyciela lub agenta kalkulacyjnego w czasie trwania okresu ochrony ubezpieczeniowej, informacje dotyczące ryzyka związanego z instrumentem pochodnym i jego emitentem, w tym dotyczące zmiany wartości instrumentu pochodnego w czasie, poszczególnych czynników determinujących te zmiany i stopnia ich wpływu na wartość?
- 4) W wypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej na pytanie drugie lub trzecie (lub oba te pytania), czy brak udzielenia konsumentowi – ubezpieczonemu przez ubezpieczyciela lub ubezpieczającego oferującego ubezpieczenie na życie związane z funduszem inwestycyjnym (ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym) wymaganych (wskazanych w pytaniu drugim i trzecim) informacji przy oferowaniu konsumentowi ubezpieczenia stanowi nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu art. 5 Dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (?), czy brak udzielenia wymaganych informacji stanowi praktykę handlową wprowadzającą w błąd w rozumieniu art. 7 tej dyrektywy?
- 5) W wypadku udzielenia negatywnej odpowiedzi zarówno na pytanie drugie jak i trzecie, czy brak jasnego poinformowania konsumenta przez ubezpieczyciela lub ubezpieczającego (który oferuje takie ubezpieczenie, dystrybuuje produkt ubezpieczeniowy, „sprzedaje” ubezpieczenie na życie związane z funduszem inwestycyjnym (ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym), że środki funduszu inwestycyjnego (ubezpieczonego funduszu kapitałowego) są lokowane w instrumenty pochodne (albo produkty strukturyzowane, w które wbudowano instrumenty pochodne) stanowi nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu art. 5 Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych, czy brak udzielenia wymaganych informacji stanowi praktykę handlową wprowadzającą w błąd w rozumieniu art. 7 tej dyrektywy;

- 6) W wypadku udzielenia negatywnej odpowiedzi zarówno na pytanie drugie jak i trzecie, czy brak szczegółowego wyjaśnienia konsumentowi przez ubezpieczyciela lub ubezpieczającego oferującego ubezpieczenie na życie związane z funduszem inwestycyjnym (ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym) dokładnej charakterystyki instrumentu, w który lokowane są środki funduszu inwestycyjnego (ubezpieczonego funduszu kapitałowego), obejmującej informacje o zasadach funkcjonowania takiego instrumentu, w sytuacji gdy jest to instrument pochodny (albo instrument strukturyzowany, w który wbudowano instrument pochodny) stanowi nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu art. 5 Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych, czy brak udzielenia wymaganych informacji stanowi praktykę handlową wprowadzającą w błąd w rozumieniu art. 7 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz. U. 2009, L 335, s.1

⁽²⁾ Dz. U. 2002, L 345, s.1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 06 Tom 006 P. 3 – 54

⁽³⁾ Dz.U. 2004, L 145, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 06 Tom 007 P. 263 – 306

⁽⁴⁾ Dz. U. 2014, L 173, s. 349

⁽⁵⁾ Dz. U. 2005, L 149 s.22

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 27 marca 2020 r. – Bundeswettbewerbsbehörde / Nordzucker AG i in.

(Sprawa C-151/20)

(2020/C 209/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Bundeswettbewerbsbehörde

Druga strona postępowania: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustanowione w orzecznictwie Trybunału z zakresu prawa konkurencji trzecie kryterium dotyczące zastosowania zasady *ne bis in idem*, a mianowicie że musi chodzić o ten sam chroniony interes prawny, powinno być stosowane także wtedy, gdy organy ochrony konkurencji dwóch państw członkowskich są właściwe, by w odniesieniu do tego samego stanu faktycznego i tych samych osób stosować obok norm krajowych także te same normy prawa europejskiego (w niniejszym przypadku art. 101 TFUE)?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:

- 2) Czy w takim przypadku równoległego zastosowania europejskiego i krajowego prawa konkurencji występuje ten sam chroniony interes prawny?
- 3) Czy dla stosowania zasady *ne bis in idem* ma ponadto znaczenie, czy w pierwszej pod względem czasowym decyzji organu ochrony konkurencji jednego państwa członkowskiego o nałożeniu grzywny wzięto pod uwagę skutki naruszenia prawa konkurencji pod względem faktycznym dla innego państwa członkowskiego, którego organ ochrony konkurencji dopiero później wydał decyzję w prowadzonym przez siebie postępowaniu z zakresu prawa konkurencji?
- 4) Czy postępowanie, w którym ze względu na udział uczestnika krajowego programu łagodzenia kar może jedynie zostać stwierdzone naruszenie przez niego prawa konkurencji, jest również postępowaniem podlegającym zasadzie *ne bis in idem*, czy też samo takie stwierdzenie naruszenia może nastąpić niezależnie od wyniku wcześniejszego postępowania w sprawie nałożenia grzywny (w innym państwie członkowskim)?